

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, judecător – A. Sandu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de David Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de David Vasile către
Consiliul Raional Ialoveni privind contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de David Vasile, fiind menținută hotărârea Judecătoriei
Hîncești, sediul Ialoveni din 23 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2015, David Vasile s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Raional Ialoveni, solicitând anularea parțială a deciziei nr. 03-01 din 20 august 2015, cu excluderea din pct. 34 al anexei la decizia dată a sintagmei „și președintelui raionului”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 20 august 2015, pârâtul a adoptat decizia nr.03-01 cu privire la aprobarea regulamentului Consiliului Raional Ialoveni, ce poartă un caracter normativ. Potrivit anexei la această decizie, la capitolul III - Elaborarea proiectelor de decizie, în pct. 34, se indică faptul că dreptul la inițiativă pentru elaborarea proiectelor de decizie ale Consiliului aparține consilierilor și președintelui raionului.

Potrivit reclamantului, atribuirea președintelui raionului a dreptului de inițiativă nu se încadrează în Legea nr. 457 din 14 noiembrie 2003 privind regulamentul-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale, precum și contravine Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006 și Legii privind statutul alesului local nr. 768 din 02 februarie 2000.

Astfel, reclamantul a solicitat anularea parțială a deciziei nr.03-01 din 20 august 2015, cu excluderea din pct. 34 al anexei la decizia dată a sintagmei „și președintelui raionului”.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 29 martie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de David Vasile a fost scoasă de pe rol în temeiul art. 267 lit. g) CPC.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui David Vasile privind anularea încheierii din 29 martie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, au fost casate încheierile Judecătoriei Ialoveni din 23 iunie 2016 și 29 martie 2016, cauza fiind remisă în aceeași instanță de judecată pentru examinarea în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 martie 2017, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de David Vasile către Consiliul Raional Ialoveni privind contestarea actului administrativ, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de David Vasile, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 martie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 38 ale Regulamentului-cadru privind constituirea și funcționarea consiliilor locale și raionale, aprobat prin Legea nr. 457 din 14 noiembrie 2003, potrivit căror dreptul de inițiere a proiectelor de decizii ale consiliului aparține consilierilor; propuneri vizavi de elaborarea unor decizii pot face primarul și respectiv președintele raionului, iar primarul și președintele raionului pot participa consultativ la întocmirea deciziilor, de comun acord cu consiliul. Astfel, reiese cert că președintele raionului este îndreptățit de a înainta propuneri vizavi de elaborarea unor decizii, motiv pentru care instanța a conchis că în coroborare cu prevederile art. 53 alin. (2) al Legii privind administrația publică locală, Legea nu instituie vreo interdicție în vederea atribuirii președintelui raionului a dreptului la inițiativa pentru elaborarea proiectelor de decizii.

Colegiul a respins argumentele apelantului cu trimitere la prevederile art. 8, 9 și 13 ale Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, art. 15 al Legii privind parteneriatul public privat, ale Legii serviciilor publice de gospodărie comunală, ale Legii privind transparența în procesul decizional și ale Legii pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind constituirea și funcționarea consiliilor locale și raionale, deoarece Colegiul a ajuns la concluzia că punctul contestat al Regulamentului aprobat prin decizia Consiliului Raional Ialoveni nr. 03-01 din 20 august 2015 nu contravine vreunei dispoziții imperative ale vreunui act normativ ierarhic superior.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apelantului referitor la faptul că acordarea dreptului nominalizat președintelui raionului instituie un conflict de competență, în contextul în care acesta are obligația de executare a deciziilor Consiliului raional, deoarece potrivit art. 46 alin. (1) al Legii privind administrația publică locală și art. 47 al Regulamentului-cadru privind constituirea și funcționarea consiliilor locale și raionale, aprobat prin Legea nr. 457 din 14 noiembrie 2003, deciziile Consiliului raional produc efecte doar în cazul votării acestora în ordinea stabilită de către Consiliu, astfel încât proiectul eventual propus de către președintele raionului nu produce efecte juridice până la adoptarea acestuia de către Consiliu și

doar după adoptare acesta devine executoriu pentru președintele raionului, astfel încât este cert că oferirea dreptului de inițiativă pentru elaborarea proiectelor nu poate institui vreun conflict de interese.

La 28 martie 2018, David Vasile a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 martie 2017, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului, David Vasile a invocat motive similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, suplimentar indicând faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de David Vasile, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 decembrie 2017, fiind expediată participanților la proces la data de 24 ianuarie 2018 (f.d. 115), însă la materialele cauzei nu există dovezi privind recepționarea acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 a fost depus la 28 martie 2018, în conformitate cu art. 434 CPC, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al CPC, sunt

strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de David Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de David Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu